

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

W wieku wczesnoszkolnym dziecko rozwija się społecznie, uczy współpracy z innymi, odkrywa swoją rolę w społeczeństwie oraz role innych ludzi. W procesie wychowawczym podkreśla się, że praca i nauka są bardzo ważnymi elementami życia, warunkują rozwój oraz budują dojrzałość dziecka. Także praca innych ludzi jest pożyteczna, a każda z nich potrzebna całemu społeczeństwu. Dzięki wspólnej nauce i pracy tworzą się społeczne więzi.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. I. Tuwim, J. Tuwim, *Wszyscy dla wszystkich*, w: *Tuwim dzieciom*, wyd. Nasza Księgarnia, Warszawa 2012, s. 35.

Wstęp

Julian Tuwim (1894-1953), polski pisarz, poeta, autor skeczy, librett operetkowych i tekstów piosenek, tłumacz literatury obcej. Współzałożyciel kabaretu literackiego „Pod Pikadorem” i grupy poetyckiej „Skamander”. Publikował w tygodniku „Wiadomości Literackie”. Brat polskiej literatki i tłumaczki Ireny Tuwim. Znany również z literatury dziecięcej. Jest autorem wierszy i opowiadań, m. in.: *Lokomotywa*, *Murzynek Bambo*, *Rzepka*, *Ptasie radio*, *O Grzesiu kłamaczuchu i jego cioci*, *Zosia Samosia*, *Okulary* i innych.

Cytat

Wszyscy dla wszystkich

„Murarz domy buduje,
Krawiec szyje ubrania,
Ale gdzieżby co uszył,
Gdyby nie miał mieszkania?

A i murarz by przecie
Na robotę nie ruszył,

Gdyby krawiec mu spodni
I fartucha nie uszył.

Piekarz musi mieć buty,
Więc do szewca iść trzeba,
No, a gdyby nie piekarz,
Toby szewc nie miał chleba.

Tak dla wspólnej korzyści
I dla dobra wspólnego
Wszyscy muszą pracować,
Mój maleńki kolego”.

Podsumowanie

Wiersz Juliana Tuwima, który został przytoczony jest pochwałą ludzkiej pracy. Autor podkreśla, że każda praca jest potrzebna i pożyteczna, buduje dobro wspólne. Praca innych ludzi wspomaga nasze życie, bez niej byłoby ono niemożliwe. Dlatego należy szanować każdą pracę i człowieka, który ją wykonuje. Nie ma zajęć bezwartościowych. Także dziecko ma swego rodzaju „pracę”. Jest to jego codzienna rzetelna nauka w szkole o także pomoc rodzicom w domu.

3.2.2. M. Kownacka, *Kukuryku na ręczniku*, wyd. Siedmioróg, Warszawa 2016, s. 4-6.

Wstęp

Maria Kownacka (1894-1982), polska pisarka, tłumaczka, autorka „Dziennika Dziecięcego” redagowanego w czasie Powstania warszawskiego, sztuk scenicznych i słuchowisk radiowych dla dzieci. Współpracowała z czasopismem „Płomyk”. Jej najbardziej znane książki to książki dla dzieci, m. in.: *Plastusiowy pamiętnik*, *Kukuryku na ręczniku*, *Cztery mile za piec*, *Miała babuleńka kozła rogatego*, *Kajtkowe przygody*, *Rogaś z Doliny Roztoki*.

Cytat

„Ta dziewczynka Malwinka – do wszystkiego ochocza; fartuch w drobne paseczki i wstążeczka w warkoczach. Zacznie szybką trzec ścierką – to ta szybka aż piszczy; tak jak lśniące lustro musi pięknie się błyszczeć... Kwiatki stawia wokoło, na okienku, komodzie – żeby było wesoło, tak jak latem w ogrodzie. A jak wytnie firankę w smoki, kwiatki i rybki – to się dziwią sąsiadki, w oknie śmieją się szybki.

A kafelek też ją chwali, bo mu co dzień w piecu pali.

A jak zacznie Malwinka śpiewać piosenkę za piosenką, to się cieszy kafelek w piecu i szybka w okienku.

Ale szybka z okna i kafelek z pieca nie żyją wcale w zgodzie.

Posłuchajcie, jak to bywa.

Gdy tylko Malwinka w piecu napali, to kafelek woła:

– O, jak ciepło! O, jak miło! O, już dawno tak nie było!”

Podsumowanie

Wiersz Marii Kownackiej także dotyczy ludzkiej pracy, ale z punktu widzenia dziecka. Autorka ukazuje pracę dziewczynki, która, chociaż jest jeszcze mała, pomaga w domu. Myje okna i lustro, pali w piecu, dba o rośliny, upiększa nimi dom. Dziewczynka pracuje z radością i jej praca sprawia również radość całemu otoczeniu. Przytoczony wiersz pokazuje, że nawet małe dziecko może wnieść swoją pracą wiele pożytku w życie rodziny.